DOMSTOLENS DOM
den 26 mars 1996 *

I mål C-271/94,

Europaparlamentet, företrätt av juristen Gregorio Garzón Clariana, avdelningschefen Johann Schoo och José Luis Rufas Quintana, rättstjänsten, samtliga i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg vid Europaparlamentets generalsekretariat, Kirchberg,

sökande,

med stöd av

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av Georgios Kremlis, rättstjänsten, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg hos Carlos Gómez de la Cruz, rättstjänsten, Centre Wagner, Kirchberg,

intervenient,

mot

Europeiska unionens råd, företrätt av direktören Antonio Sacchettini, rättstjänsten, och rådgivaren Amadeu Lopes Sabino, rättstjänsten, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg hos direktören Bruno Eynard, avdelningen för juridiska frågor, Europeiska investeringsbanken, 100, boulevard Konrad Adenauer,

svarande,

* Rättegångsspråk: franska.

angående en talan om ogiltigförklaring av rådets beslut 94/445/EG av den 11 juli 1994 om dataöverföring mellan myndigheter av statistik över varuhandeln mellan medlemsstater (Edicom) (EGT nr L 183, s. 42),

meddelar

DOMSTOLEN

sammansatt av ordföranden G.C. Rodríguez Iglesias, avdelningsordförandena C.N. Kakouris och G. Hirsch samt domarna G.F. Mancini, F.A. Schockweiler, J.C. Moitinho de Almeida, C. Gulmann, J.L. Murray, P. Jann, H. Ragnemalm och L. Sevón (referent),

generaladvokat: A. La Pergola,
justitiesekreterare: biträdande justitiesekreteraren H. von Holstein,

med hänsyn till förhandlingsrapporten,

efter att parterna har avgivit muntliga yttranden vid sammanträdet den 10 oktober 1995,

och efter att den 22 november 1995 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Genom ansökan som har inkommit till domstolens kansli den 27 september 1994 har Europaparlamentet med stöd av artikel 173 i EG-fördraget väckt talan om ogiltigförklaring av rådets beslut 94/445/EG av den 11 juli 1994 om dataöverföring

mellan myndigheter av statistik över varuhandeln mellan medlemsstater (Edicom) (EGT nr L 183, s. 42, nedan kallat beslutet).

2 Artikel 1 i beslutet har följande lydelse:

"Ett antal åtgärder, nedan kallade 'Edicom' (elektroniskt datautbyte för handel), skall genomföras för att underlätta omvandlingen av regionala och nationella system samt gemenskapssystem till samverkande system på europeisk nivå, i första fasen för insamling av rapporter från fördrag om varuhandeln mellan medlemsstaterna och för validering och förbehandling av sådana rapporter samt spridning av den färdiga statistiken.

Dessa system skall vara baserade på distribuerade informationssystem på regional och nationell nivå samt på gemenskapsnivå, och deras samverkansförmåga skall säkerställas genom utveckling och användning av harmoniserade standarder och kommunikationsförfaranden.

Dessa system skall bl. a. bygga på användningen av elektroniskt datautbyte (EDI) för överföring av statistiska rapporter. Datoriserade procedurer får göras tillgängliga för behöriga nationella myndigheter och gemenskapsmyndigheter samt för de parter som är skyldiga att lämna statistiska uppgifter efter överenskommelse med de behöriga nationella myndigheterna.

Systemen skall utvecklas på ett sådant sätt att kraven som sammanhänger med insamling av statistik över den interna handeln beaktas."

3 De åtgärder som avses i artikel 1 är beskrivna i artikel 3 i beslutet. Det rör sig bland annat om åtgärder för att konstruera, utveckla och främja format för informationsutbyte, samt åtgärder för att konstruera, dokumentera och främja de metoder och avtal som används vid informationsutbyte. Till dessa åtgärder hör även stödåtgärder.

4 I artikel 4 i beslutet anges de allmänna mål som skall beaktas då åtgärderna genomförs. I artikel 5.1 i beslutet föreskrivs att kommissionen är ansvarig för att Edicom genomförs. Gemenskapsfinansieringen fastställs i artikel 8 i beslutet.

5 I övervägandena i beslutet hänvisas till bland annat följande:

— Behovet av att säkerställa en tillfredsställande informationsnivå då det gäller varuhandeln mellan medlemsstaterna genom andra åtgärder än sådana som medför kontroller vid de inre gränserna, för att den inre marknaden skall kunna fullbordas, samt det därav följande behovet av att inhämta nödvändiga uppgifter direkt från avsändare och mottagare med hjälp av metoder och teknik som medför att uppgifterna blir fullständiga, tillförlitliga och aktuella (första och andra övervägandet).

— Rådets förordning (EEG) nr 3330/91 av den 7 november 1991 om statistik över varuhandel medlemsstater emellan (EGT nr L 316, s. 1), i vilken anges att förutsättningar bör skapas för ett ökat nyttjande av automatisk databehandling och elektronisk dataöverföring i syfte att underlätta uppgiften för de parter som är skyldiga att lämna uppgifter (tredje övervägandet).

— Målet att minska den arbetsbörda som statistikrapporter medför för företagen, samtidigt som spridningen av statistiska uppgifter förbättras i syfte att skapa en europeisk informationsmarknad (fjärde övervägandet).

— Rådets kommande beslut om antagande av ett flerårigt gemenskapsprogram för att stödja införandet av transeuropeiska informationsnät för datautbyte mellan myndigheter (IDA), vilket skall kompletteras med praktiska åtgärder, särskilt inom statistikområdet (femte övervägandet).

— Utarbetandet av harmoniserad statistik, främjandet av bruket av harmoniserade standarder och begrepp på europeisk nivå samt den standardisering som genomförs på internationell nivå inom området för elektroniskt datautbyte (sjätte, sjunde och åttonde övervägandet).

— Upprättandet av gemensamma statistiska standarder som möjliggör harmoniserad sammanställning av information, vilket endast kan genomföras effektivt på gemenskapsnivå, i samarbete med medlemsstaterna där standarderna skall tillämpas (nionde övervägandet).

6 Av handlingarna i akten framgår att kommissionens ursprungliga förslag, framlagt den 15 mars 1993 (EGT nr C 87, s. 10), grundades på artikel 100a i EEG-fördraget. Rådet hörde i enlighet med den artikeln parlamentet angående detta förslag. Parlamentet godkände förslaget den 27 oktober 1993 med förbehåll för en ändring som dock inte avsåg den rättsliga grunden (EGT nr C 315, s. 133).

7 Genom en skrivelse av den 10 mars 1994 gav rådet parlamentet tillfälle att yttra sig på nytt med anledning av att den rättsliga grunden för förslaget skulle ändras till att avse artikel 235 i EG-fördraget. Rådet förklarade i skrivelsen att det i slutet av sina överläggningar avseende förslaget till beslut — sammanträdet den 16 december 1993 — hade "intagit ståndpunkten att detta beslut skulle grundas på artikel 235 i fördraget" och "att det, särskilt med beaktande av att det handlar om ett flertal rättsakter och att det inte förekommer några faktiska harmoniseringsåtgärder i beslutet, inte finns någon annan grund för behörighet än artikel 235". Rådet bifogade till denna skrivelse den föreslagna texten till beslutet såsom detta hade utformats av rådet. Till följd av detta nya samråd antog parlamentet en resolution i vilken det ifrågasatte giltigheten av den rättsliga grund som rådet hade föreslagit samt förklarade att det ansåg att kommissionens förslag borde grundas på artikel 129d tredje stycket i EG-fördraget.

8 Sedan rådet antagit beslutet på grundval av artikel 235 i fördraget väckte parlamentet den förevarande talan om ogiltigförklaring.

9 Genom beslut av domstolens ordförande av den 11 januari 1995 tilläts kommissionen att intervenera till stöd för parlamentets yrkanden.

10 Parlamentet har till stöd för sin talan gjort gällande att beslutet i första hand borde grundas på artikel 129d tredje stycket i fördraget och i andra hand på artikel 100a. Parlamentet har erinrat om att det i dessa bestämmelser fastställs ett samarbetsrespektive medbeslutandeförfarande, medan det i artikel 235 — som är den rättsliga grund som åberopats vid antagandet av beslutet — enbart föreskrivs att samråd skall ske.

11 Kommissionen stöder parlamentets yrkande om ogiltigförklaring av beslutet. Den anser likväl att artikel 100a, snarare än artikel 129d tredje stycket, borde utgöra den korrekta rättsliga grunden för beslutet.

12 Rådet anser däremot att beslutet inte kan grundas på vare sig artikel 129d tredje stycket eller artikel 100a, och att — då det inte finns några specifika befogenheter — den enda tillämpliga rättsliga grunden är artikel 235.

Prövningen i sak

13 Det skall inledningsvis erinras om att det av en fast rättspraxis framgår att artikel 235 i fördraget kan användas som rättslig grund för en rättsakt enbart om

gemenskapsinstitutionerna inte enligt någon annan bestämmelse i fördraget har den behörighet som krävs för att utfärda denna rättsakt (se bland annat dom av den 26 mars 1987, kommissionen mot rådet, 45/86, Rec. s. 1493, punkt 13, och av den 13 juli 1995, Spanien mot rådet, C-350/92, Rec. s. I-1985, punkt 26).

14 Det bör vidare erinras om att enligt gemenskapens ordning för kompetensfördelning skall valet av rättslig grund för en rättsakt ske utifrån objektiva kriterier, särskilt rättsaktens syfte och innehåll, som är lämpade för domstolsprövning (se särskilt dom av den 11 juni 1991, kommissionen mot rådet, C-300/89, Rec. s. I-2867, punkt 10, och av den 9 november 1995, Tyskland mot rådet, C-426/93, REG s. I-3723, punkt 29).

15 Det måste därför prövas om det omtvistade beslutet skulle ha kunnat grundas på artikel 129d tredje stycket eller på artikel 100a.

16 Parlamentet har hävdat att beslutet faller inom de befogenheter som regleras i artikel 129c.1 andra strecksatsen i vilken stadgas att "[f]ör att förverkliga de mål som anges i artikel 129b ... skall gemenskapen genomföra de åtgärder som kan visa sig nödvändiga för att säkerställa nätens driftskompatibilitet, särskilt när det gäller teknisk standardisering". I artikel 129d tredje stycket anges förfarandet för att besluta om dessa åtgärder.

17 Rådet har för det första påpekat att syftet med beslutet inte är att ett nät skall upprättas utan att punktvisa åtgärder av verkställighetskaraktär skall vidtas. Beslutet berör därför enbart indirekt näten. Enligt rådet avser artikel 129b huvudsakligen upprättandet av nät.

18 Rådet har vidare hävdat att beslutet måste ses mot bakgrund av förlängningen av de föregående programmen Caddia, INSIS och TEDIS, vilka införts genom rådets beslut 85/214/EEG av den 26 mars 1985 om samordning av medlemsstaternas och kommissionens agerande i samband med genomförandet av ett långtidsprogram för användningen av telematik i gemenskapens informationssystem beträffande import och export samt förvaltning och finansiell kontroll av organisationen av jordbruksprodukter (EGT nr L 96, s. 35), rådets beslut 82/869/EEG av den 13 december 1982 om samordning av medlemsstaternas och kommissionens verksamhet för att undersöka behovet av samt förbereda ett interinstitutionellt informationssystem för gemenskapen (EGT nr L 368, s. 40), och rådets beslut 87/499/EEG av den 5 oktober 1987 om ett gemenskapsprogram för elektronisk överföring av handelsuppgifter via kommunikationsnät (TEDIS) (EGT nr L 285, s. 35) [vid översättningen fanns av de två sistnämnnda besluten inte någon svensk version att tillgå]. Eftersom dessa beslut har fattats på grundval av artikel 235 i fördraget utgör den artikeln enligt rådet den korrekta rättsliga grunden även för det omtvistade beslutet.

19 Rådet har slutligen gjort gällande att det av utformningen av och strukturen i artikel 129c.1 framgår att de åtgärder som gemenskapen enligt denna bestämmelse skall vidta skall genomföras etappvis. I ett inledande skede skall riktlinjer ställas upp och projekt av gemensamt intresse preciseras (artikel 129c.1 första strecksatsen). I ett andra skede kan gemenskapslagstiftaren vid behov vidta åtgärder i fråga om nätens driftskompatibilitet (andra strecksatsen i samma stycke).

I sista skedet kan gemenskapen eventuellt finansiera projekt av gemensamt intresse (andra strecksatsen i samma stycke). Följaktligen är åtgärderna för att säkerställa nätens driftskompatibilitet beroende av hur de tilltänkta åtgärderna definieras i riktlinjerna. Eftersom det i det förevarande fallet inte hade ställts upp några riktlinjer innan beslutet fattades, kunde detta inte grundas på artikel 129d.

20 Rådets argument kan inte godtas.

21 Såsom generaladvokaten har påpekat i punkt 7 i förslaget till avgörande, syftar ett stort antal åtgärder som har vidtagits inom ramen för den inre marknadens

funktion och vid genomförandet av gemenskapens politik till att, genom andra åtgärder än sådana som innebär kontroller vid de inre gränserna, säkerställa en tillfredsställande informationsnivå i fråga om varuhandeln medlemsstaterna emellan. Uppgifterna inhämtas härvid direkt från avsändare och mottagare. Den ökande användningen av automatisk databehandling och elektronisk dataöverföring samt behovet av kompatibla system utgör tekniska aspekter som bidrar till att insamlingen av information fungerar tillfredsställande och att uppgiften underlättas för de parter som är skyldiga att lämna uppgifter, särskilt för företag.

22 Beslutet har tillkommit i just detta syfte. Det framgår nämligen av dess första, andra och tredje övervägande att syftet med det är att utveckla inhämtandet av nödvändiga uppgifter över varuhandeln mellan medlemsstaterna direkt från avsändare och mottagare med hjälp av metoder och teknik som medför att uppgifterna blir fullständiga, tillförlitliga och aktuella. Vidare hänvisas i det tredje övervägandet till förordning nr 3330/91 i vilken det anges att villkor bör skapas för ökat nyttjande av automatisk databehandling och elektronisk dataöverföring i syfte att underlätta uppgiften för de parter som är skyldiga att lämna uppgifter. Slutligen anges i det femte övervägandet att det kommande rådsbeslutet om antagande av ett flerårigt gemenskapsprogram för att stödja införandet av transeuropeiska informationsnät för datautbyte mellan myndigheter (IDA) skall "kompletteras med praktiska åtgärder, särskilt inom statistikområdet".

23 Själva innehållet i direktivet bekräftar att detta är avsett att säkerställa att de nationella informationsnäten är driftskompatibla och på så sätt främja att de sammanförs i ett transeuropeiskt informationsnät för att inhämta och överföra information mellan myndigheter. I artikel 1 första stycket föreskrivs att "[e]tt antal åtgärder skall genomföras för att underlätta omvandlingen av regionala och nationella system samt gemenskapssystem till samverkande system på europeisk nivå". Enligt andra stycket i denna artikel skall "[d]essa system ... vara baserade på distribuerade informationssystem på regional och nationell nivå samt på gemenskapsnivå, och deras samverkansförmåga skall säkerställas genom utveckling och användning

av harmoniserade standarder och kommunikationsförfaranden". Edicom-åtgärderna, som beskrivs i artikel 3 i beslutet, omfattar i synnerhet åtgärder av teknisk art som syftar till att skapa förutsättningar för att de nationella näten skall kunna omvandlas till ett transeuropeiskt informationsnät.

24 Vad gäller hänvisningen till rådets tidigare praxis, är det tillräckligt att erinra om att enbart rådspraxis inte utgör grund för att avvika från fördragets regler och kan följaktligen inte utgöra ett för gemenskapsinstitutionerna bindande prejudikat i fråga om vilken rättslig grund som är den korrekta (se särskilt dom av den 23 februari 1988, Förenade kungariket mot rådet, 68/86, Rec. s. 855, punkt 24). De av rådet åberopade programmen Caddia, INSIS och TEDIS infördes dessutom innan avdelning XII om transeuropeiska nät intogs i fördraget om upprättandet av Europeiska unionen och således innan artikel 129d trädde i kraft.

25 Vad gäller förhållandet mellan de olika strecksatserna i artikel 129c.1, bör anmärkas att det i första stycket i artikel 129b, i vilken de gemenskapsåtgärder som avses i artikel 129c anges, föreskrivs att "gemenskapen [skall] bidra till att upprätta och utveckla transeuropeiska nät" och i andra stycket att "gemenskapens insatser [skall] inriktas på att främja de nationella nätens samtrafikförmåga och driftskompatibilitet samt tillträdet till sådana nät". Vidare anges i artikel 129c.1 första strecksatsen att en serie riktlinjer skall uppställas som skall omfatta mål, prioriteringar och huvudlinjer för de åtgärder som förutses och i vilka projekt av gemensamt intresse skall preciseras. I tredje strecksatsen i artikeln finns en bestämmelse om att gemenskapen kan stödja medlemsstaternas ekonomiska satsningar på projekt av gemensamt intresse som finansieras av medlemsstaterna och som är preciserade i de riktlinjer som avses i första strecksatsen. I artikel 1 andra strecksatsen anges vidare att gemenskapen skall genomföra de åtgärder som kan visa sig vara nödvändiga för att säkerställa nätens driftskompatibilitet, särskilt när det gäller teknisk standardisering.

26 Även om det inte kan ifrågasättas att upprättandet och utvecklingen av transeuropeiska telekommunikationsnät förutsätter att de nationella näten kan samman-

kopplas och är driftskompatibla, liksom att dessa nät är tillgängliga och att det i enlighet med artikel 129c.1 första strecksatsen fastställs riktlinjer som omfattar dessa mål, måste likväl konstateras att det av systematiken och lydelsen i detta stycke framgår att gemenskapsåtgärder för att säkerställa de nationella nätens driftskompatibilitet inte nödvändigtvis måste föregås av att riktlinjer fastställs enligt artikel 129c.1 första strecksatsen. Det måste särskilt förhålla sig på detta sätt när, som i det förevarande fallet, det är fråga om att vidta praktiska åtgärder som är avsedda att säkerställa driftskompatibiliteten hos de existerande nationella näten för att dessa skall bli kompatibla i tekniskt avseende och därmed kunna sammanföras i ett transeuropeiskt nät. Som generaladvokaten har påpekat i punkt 11 i förslaget till avgörande har det för övrigt i åtskilliga gemenskapsrättsliga bestämmelser som antagits före ikraftträdandet av fördraget om Europeiska unionen redan ställts upp riktlinjer inom det område som beslutet avser.

27 Härav följer att Edicom-åtgärderna är sådana åtgärder som avses i artikel 129c.1 andra strecksatsen, och att det under sådana omständigheter som i det förevarande fallet inte är nödvändigt att det dessförinnan har fastställts riktlinjer enligt första strecksatsen i samma stycke.

28 Det återstår att pröva kommissionens förstahandsgrund som innebär att artikel 100a skulle vara den korrekta rättsliga grunden för beslutet.

29 Kommissionen har gjort gällande att huvudsyftet med Edicom-åtgärderna är att säkerställa att den inre marknaden fungerar tillfredsställande. Åtgärderna innebär att nätet helt enkelt används som ett medel för att uppnå eller främja detta syfte. Beslutet skulle således syfta till att harmonisera insamlingssystemen och statistikuppgifterna om varuhandel inom den inre marknaden. Kommissionen har i detta avseende särskilt hänvisat till övervägandena och till de två första styckena i artikel 1 i beslutet. Kommissionen har även hänvisat till de nära band som finns mellan

beslutet om Edicom och den ovan nämnda förordningen nr 3330/91, vilken är grundad på artikel 100a. Kommissionen har slutligen hävdat att alla åtgärder som anges i beslutet om Edicom skulle ha kunnat tas in i den ovan nämnda förordningen eller ha kunnat beslutas med stöd av denna i likhet med andra tillämpningsföreskrifter, och att det i så fall skulle vara nödvändigt att använda sig av artikel 100a.

30 Även parlamentet anser att beslutet i vissa avseenden berör upprättandet och funktionen av den inre marknaden. Parlamentet betraktar dock artikel 129d som en mer specifikt tillämplig bestämmelse än artikel 100a med hänsyn till de ämnen som faller inom dess tillämpningsområde. Enligt parlamentet skall man vid val av rättslig grund välja den grund som är mest precis.

31 Kommissionens argument kan inte godtas.

32 Som har redovisats i punkt 22—23 i denna dom är huvudsyftet med beslutet att genom praktiska åtgärder av teknisk art säkerställa att de nationella näten är driftskompatibla. Även om det inte kan förnekas att beslutet härutöver har en inverkan på den inre marknaden, är denna likväl av underordnad betydelse jämförd med huvudsyftet. Följaktligen är artikel 100a inte en adekvat rättslig grund för beslutet. Det är i detta sammanhang av vikt att erinra om att domstolen redan har slagit fast att enbart den omständigheten att upprättandet och funktionen av den inre marknaden berörs inte är tillräcklig för att motivera att artikel 100a används (se särskilt dom av den 4 oktober 1991, parlamentet mot rådet, C-70/88, Rec. s. I-4529, punkt 17).

33 Det är vidare lämpligt att framhålla att det av själva ordalydelsen i artikel 129b, till vilken artikel 129c hänvisar, framgår att syftet med de transeuropeiska näten bland annat är att medverka till att de mål som anges i artikel 7a, dvs. upprättandet av den inre marknaden, uppnås. Vad särskilt gäller nätens driftskompatibilitet vid upprättandet av den inre marknaden, utgör artikel 129c.1 andra strecksatsen en

mer specifik bestämmelse än artikel 100a. Även om den förstnämnda bestämmelsen tjänar syften som avses i artikel 100a kan inte den sistnämnda artikeln åberopas för att inskränka tillämpningsområdet för artikel 129c.1 andra strecksatsen.

34 Även vad gäller kommissionens hänvisning till förordning nr 3330/91 finns det anledning att erinra om den rättspraxis som nämns i punkt 24 i denna dom. Av denna rättspraxis framgår att vanlig institutionspraxis inte kan utgöra grund för att avvika från fördragets regler och följaktligen inte kan utgöra ett för institutionerna bindande prejudikat.

35 Av det ovan anförda följer att beslutet borde ha fattats med stöd av artikel 129d tredje stycket och att det därför skall ogiltigförklaras.

Frågan om verkningarna av beslutet skall bestå

36 Rådet har i sitt skriftliga svaromål begärt att domstolen, om beslutet ogiltigförklaras, skall förklara att verkningarna av beslutet skall bestå, på grund av de störningar som en ogiltigförklaring med retroaktiv verkan skulle få och av behovet av att säkerställa kontinuitet i tjänsten. Kommissionen har tillstyrkt begäran. På fråga från domstolen har de båda institutionerna uppgivit att det efter att beslutet trädde i kraft har inletts eller genomförts 128 åtgärder till följd av de två handlingsprogrammen och att dessa åtgärder har behandlats i kommissionens beslut 94/765/EG av den 18 november 1994 (EGT nr L 304, s. 41), 95/126/EG av den 6 april 1995 (EGT nr L 84, s. 10) och 95/234/EG av den 22 juni 1995 (EGT nr L 156, s. 80). De båda institutionerna har i detta avseende gjort gällande att ett avbrott i genomförandet av Edicom-åtgärderna skulle medföra att medlemsstaterna, till följd av avbrott i informationsflödet från företagen, inte skulle ha någon möjlighet att

genom dataöverföring upprätta statistik över varuhandeln inom gemenskapen. Kommissionen har uppgett att det i sådant fall skulle bli nödvändigt att återgå till att samla in uppgifter med hjälp av formulär.

37 Parlamentet har vid sammanträdet uppgett att det inte har något att invända mot en sådan begäran såvitt gäller de verkningar som hänför sig till tiden före dagen för domstolens dom om ogiltigförklaring. Parlamentet har emellertid motsatt sig att beslutet tillämpas efter att domstolens dom har avkunnats fram till dess att ett nytt beslut fattas, eftersom det anser att domen skulle förlora sin ändamålsenliga verkan om de framtida verkningarna av beslutet skulle förklaras bestående.

38 Kommissionen har för att bemöta denna invändning hävdat att även ett förordnande om att enbart verkningarna före domstolens dom skall vara bestående skulle medföra allvarlig skada för de åtgärder som redan har påbörjats och som därmed inte längre skulle kunna fortsätta.

39 Av de uppgifter som rådet och kommissionen har lämnat framgår att det, för att undvika ett avbrott i de Edicom-åtgärder som redan har påbörjats och av viktiga rättssäkerhetsskäl, är nödvändigt att verkningarna av de kommissionsbeslut som redan har fattats på grundval av det ogiltigförklarade beslutet förklaras bestå. Vad däremot gäller de övriga verkningarna av det ogiltigförklarade beslutet, har varken rådet eller kommissionen närmare preciserat vilka problem som skulle kunna uppstå till följd av att beslutet ogiltigförklaras. Eftersom närmare upplysningar härom saknas kan domstolen inte bedöma hur pass allvarliga eller omfattande dessa problem kan bli. Följaktligen kan de båda institutionernas begäran inte beviljas i denna del.

40 Med hänsyn till de särskilda omständigheterna i det föreliggande fallet, och av rättssäkerhetsskäl som är jämförbara med dem som föreligger då vissa förordningar ogiltigförklaras, framstår det som motiverat att domstolen utnyttjar den i artikel 174 andra stycket i EG-fördraget uttryckligen angivna befogenheten vid

ogiltigförklaring av förordningar och anger vilka verkningar av besluten som skall betraktas som bestående. Det finns således skäl att förordna att verkningarna av de kommissionsbeslut som redan har fattats på grundval av det ogiltigförklarade beslutet skall bestå till dess att det föreligger ett beslut som har fattats på korrekt rättslig grund.

Rättegångskostnader

41 Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om så har yrkats. Parlamentet har yrkat att rådet förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom rådet är den tappande parten, skall rådet ersätta rättegångskostnaderna. Kommissionen, som har intervenerat i målet, skall enligt artikel 69.4 första stycket bära sin rättegångskostnad.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN

följande dom:

1) Rådets beslut 94/445/EG av den 11 juli 1994 om dataöverföring mellan myndigheter av statistik över varuhandeln mellan medlemsstater (Edicom) ogiltigförklaras.

2) Verkningarna av de kommissionsbeslut som redan har fattats på grundval av det ogiltigförklarade beslutet skall bestå till dess att det föreligger ett beslut som har fattats på en korrekt rättslig grund.

3) Rådet skall ersätta rättegångskostnaderna.

4) Kommissionen skall bära sin rättegångskostnad.

Rodríguez Iglesias Kakouris Hirsch

Mancini Schockweiler Moitinho de Almeida

Gulmann Murray Jann

Ragnemalm Sevón

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 26 mars 1996.

R. Grass

Justitiesekreterare

G.C. Rodríguez Iglesias

Ordförande